

Pytania prejudycjalne

Tribunale di Bari zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości celem wydania orzeczenia w przedmiocie następujących pytań:

- 1) Jaki jest zakres rozporządzenia (EWG) nr 822/87 ⁽¹⁾, a w szczególności jego zakres terytorialny i czasowy oraz jakie jest jego „ratio legis” z punktu widzenia sankcji w odniesieniu do roku winiarskiego 1993/94, którego dotyczą okoliczności faktyczne w rozpatrywanej sprawie?
- 2) Czy jest prawdą, że wyżej wskazane rozporządzenie (EWG) nr 822/87, w zakresie jego art. 39, zostało wykonane — w odniesieniu do wskazanego roku winiarskiego — przez rozporządzenie (EWG) nr 343/94 ⁽²⁾ z dnia 15 lutego 1994 r. i zostało przez nie zastąpione?
- 3) Czy zastosowanie kary w wysokości 390 250 000 ITL, obecnie 201 547,30 EUR (dwieście jeden tysięcy pięćset czterdzieści siedem euro trzydzieści centymów) w związku z zaniechaniem dostarczenia dla celów obowiązkowej destylacji — w roku winiarskim 1993/94 — 7 804,87 hektolitrów wina stołowego, przy czym ilość ta została obliczona poprzez zastosowanie do ilości wyprodukowanego wina zawierającego osad drożdżowy, a mianowicie 15 155 hektolitrów (przy wydajności 126 l/ha na podstawie stawki obowiązującej dla dostarczenia do obowiązkowej destylacji wynoszącej 51,5 % wynikającej z rozporządzenia (EWG) nr 610/94 ⁽³⁾) jest nieproporcjonalne wobec okoliczności faktycznych i narusza zasadę słuszności kary, wielokrotnie sformułowanej przez Trybunał?

⁽¹⁾ Dz.U. L 84, s. 1

⁽²⁾ Dz.U. L 44, s. 9

⁽³⁾ Dz.U. L 77, s. 12

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 8 września 2010 r. w sprawie T-29/05 Deltafina przeciwko Komisji, wniesione w dniu 19 listopada 2010 r. przez Deltafina SpA

(Sprawa C-537/10 P)

(2011/C 13/41)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Deltafina SpA (przedstawiciele: J.F. Bellis i F. Di Gianni, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- zmiana zaskarżonego wyroku w części, w której utrzymuje grzywnę nałożoną na Deltafinę, poprzez uchylene lub — posiłkowo — obniżenie tej grzywny;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w części, w której nakłada grzywnę na Deltafinę, lub — posiłkowo — obniżenie tej grzywny;

- obciążenie Komisji kosztami, w tym kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi w jego uzasadnieniu dwa zarzuty:

- 1) Zarzut pierwszy, jako zarzut główny, dotyczy tego, że Sąd nie uwzględnił zasady równego traktowania, nie rozpatrując odpowiednio zarzutu wnoszącej odwołanie dotyczącego naruszenia zasady równego traktowania przy obliczaniu nałożonej grzywny.

W uzasadnieniu tego zarzutu wnosząca odwołanie twierdzi, że Komisja przyjęła wobec Deltafiny wyższą kwotę wyjściową grzywny na podstawie okoliczności, że Deltafina była największym nabywcą tytoniu przetworzonego w Hiszpanii. Natomiast grzywna nałożona na inne przedsiębiorstwa uczestniczące w naruszeniu (w tym spółkę siostrzaną Deltafiny — Taes) została ustalona wyłącznie na podstawie ich pozycji na rynku surowca tytoniowego w Hiszpanii, to jest na rynku, na którym naruszenie miało miejsce. Grzywna nałożona na Deltafinę narusza zasadę równego traktowania, gdyż Cetarsa i przedsiębiorstwa Dimon/Agroexpansion i Standard/WWTE również były przedsiębiorstwami powiązanymi wertykalnie i posiadały istotne pozycje na rynku tytoniu przetworzonego w Hiszpanii. Okoliczność ta nie została uwzględniona przy ustalaniu ich grzywien. Tymczasem ustalając grzywnę nałożoną na Deltafinę, Komisja wzięła pod uwagę czynnik, którego nie zastosowano wobec innych przedsiębiorstw.

- 2) Zarzut drugi, mający charakter posiłkowy wobec pierwszego, zgodnie z którym Sąd błędnie zastosował pojęcie „przedsiębiorstwo”, o którym mowa w art. 81 WE, odrzucając w sprzecznej i niezgodnej z prawem argumentacji zarzut wnoszącej odwołanie dotyczący braku przyznania Deltafinie tej samej obniżki grzywny co spółce siostrzanej Taes w następstwie wspólnego wniosku o uprzywilejowane traktowanie złożonego przez Taes i Deltafinę pod przewodnictwem ich spółki dominującej Universal.

W uzasadnieniu tego zarzutu wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd błędnie zastosował pojęcie „przedsiębiorstwo”, o którym mowa w art. 81 WE, odbiegając od orzecznictwa sądów europejskich w tej materii, w szczególności wynikającego z wyroku w sprawie C-97/08 P Akzo. Zawiadomienie Komisji z 1996 r. w sprawie nienakładania lub obniżania grzywien w sprawach kartelowych (Dz.U. C 207, s. 4) powinno było zostać zastosowane do przedsiębiorstwa Taes/Deltafina jako całości, a nie odrębnie do dwóch spółek, gdyż zawiadomienie to ma zastosowanie do „przedsiębiorstw”, a nie do pojedynczych osób prawnych. W końcu wnosząca odwołanie twierdzi, że argumenty podane przez Komisję w celu odmówienia Deltafinie obniżki grzywny przyznanej Taes są bezzasadne. Uważa ona, że w świetle takich argumentów Deltafina i Taes tworzyły jedno przedsiębiorstwo i z tego powodu Deltafina powinna była uzyskać taką samą obniżkę grzywny jak Taes.